Temps Pasqual - Pentecosta

Per Administrador el dg., 11/05/2008 - 09:00

Ac 2,2-11
1Co 12,3b-7.12-13
Jn 20,19-23

Avui celebrem Pentecosta... però això, què vol dir?Avui celebrem la Pentecosta, és a dir, la vinguda de l'Esperit a nosaltres, a les persones concretes, a les comunitats.Això està molt bé, i és el que proclamem i celebrem. Però... què vol dir, això? Si ens ho preguntés algú que "no entén d'aquestes coses", veuríem que no és tan fàcil... Penso que les lectures d'avui ens poden ajudar a copsar la profunditat d'aquesta experiència de "rebre l'Esperit Sant"... La primera lectura és el relat, ben plàstic, de la irrupció de l'Esperit en la primera comunitat. Però més que el text en sí, que ja coneixem prou, em sembla interessant que ens preguntem: "i després d'aquesta arribada de l'Esperit, què passa a aquelles persones? Quins són els efectes immediats de la Pentecosta?" Veiem-ho... 1. Viure com JesúsDesprés d'aquesta escena, què ens relaten els Fets dels Apòstols? Doncs un seguit d'accions de Pere, que podria representar el que faria la comunitat. I veiem:

- - que Pere fa un llarg discurs a la gent, un discurs ben valent on anuncia sense por la Bona Notícia... Un llarg i valent discurs, com els de Jesús!
- - després veiem com va haver moltes persones que es van afegir al grup dels creients... No recordem també com Jesús va provocar molta expectació entre tantes persones senzilles?
- - després resulta que..."els apòstols realitzaven molts prodigis i signes". Clar, com Jesús també havia fet!
- - i encara tenim la guarició de l'invàlid de naixement que estava a la porta del Temple... una guarició ben bé com l'hauria fet Jesús...!
- - i encara trobem com després Pere i Joan desperten les sospites als sacerdots i la guàrdia del Temple... i els porten davant el Sanedrí. No recorda també el que va viure Jesús?...

En resum, sembla que després de rebre l'Esperit Sant, Pere i els seus companys viuen coses molt semblants a les de Jesús. Queden com amarats "del fer i del viure" de Jesús... Això, no ens pot indicar que, potser, un dels fruits de l'Esperit és el fer-nos possible viure *com Jesús va viure*? Ens pot semblar una mica boig, això, certament. Però resulta que... en l'Evangeli d'avui trobem també aquesta idea, expressada de forma senzilla, però molt notable: Jesús diu als seus deixebles. "*com* el Pare m'ha enviat a mi, jo us envio a vosaltres"... I per poder viure això, alena l'Esperit sobre els deixebles... Fixem-nos en aquest *com*! : "*com* el Pare m'ha enviat"... No som enviats al món a viure de qualsevol manera, no. No som enviats a fer una missió com ens sembli. Hi ha una manera de viure, una manera de realitzar la nostra missió en el món ben concreta: fer-ho *com* Jesús va fer...2. Nosaltres també som convidats a viure com Jesús...Un deixeble de Charles de Foucauld, Albert Peyriguère, remarca fortament aquesta idea. Diu així: "Deixar *que Jesús visqui en nosaltres la seva Encarnació, la seva vida, les seves virtuts*, vet aquí el seu secret (de Charles de Foucauld). Tot el cristianisme és aquí, i tantes ànimes el compliquen, el fan tan recargolat"... I això és més pràctic del que sembla. En efecte: "tot el nostre examen de consciència hauria de consistir a fer-nos aquesta pregunta: «he fet avui el que Crist hauria fet...? He dit avui el que Crist hauria dit...?»"Crec que amb això podem veure més en concret què vol dir que l'Esperit vingui a nosaltres: l'Esperit Sant és qui ens anima, ens impulsa, ens fa possible viure en la nostra vida l'estil, el tarannà, la missió de Jesús... Déu no té altres mans... que les nostres!I això té més importància del que sembla. En efecte:Ja sabem que Déu no té mans, com diu aquella pregària tan maca. Potser és que necessita les meves mans?... Sí, les meves mans són les que Ell necessita per fer el bé en el meu món concret! Ja sabem que Déu no té peus per fer camí amb les persones, per acompanyar-les físicament... Potser és que necessita els meus peus per a això?...Ja sabem que Déu no té llavis per fer sentir la seva veu... però, potser és que necessita ara els meus, els nostres, per fer-ho?... Sí, Déu necessita uns llavis per portar una paraula de consol, d'ànim, una paraula pacificadora avui, en el meu entorn... Ja sabem, també, que Déu no té orelles... o potser sí... Potser és que compta amb les meves, per escoltar els problemes de les persones que tinc al meu voltant?... Potser avui el que ens pot voler dir Déu és ben senzill: "*compto amb tu. I per fer-ho, necessito que tu et disposis a ser les meves mans, els meus peus, els meus llavis, les meves orelles..., que em deixis el teu cor..., i que acceptis la suau força de l'Esperit Sant per fer-ho*".3. Viure això dia a diaPotser avui em puc adonar que és l'Esperit Sant qui em vol visitar cada dia per impulsar-me, per animar-me a ser aquestes mans, aquests peus, aquests llavis, aquestes orelles, aquest cor humà que necessita Déu per ajudar, per acompanyar, per consolar, per escoltar, per estimar amb un cor humà a les persones del meu entorn... I si resulta que el fruit de l'Esperit Sant per a mi, avui, és que pensi, com puc viure tot això en la concreció de la meva vida?... I si avui començo a demanar-li al Senyor que em doni el seu Esperit per poder viure això cada dia més...?Reflexionem-hi un moment.

ETIQUETES
MISSIÓ ESPERIT SANT VIURE COMUNITAT PERE PARE ENVIAR